

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 39/2016
12.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници тужиле К.П. из Б., чији је пуномоћник П.Б., адвокат из Б., против тужене Републике Србије, Министарство финансија, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3741/15 од 26.08.2015. године, у седници већа одржаној 12.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3741/15 од 26.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 4956/14 од 06.04.2015.године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и тужена је обавезана да тужили на име накнаде штете исплати износ од 9.040,92 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са каматом коју прописује Европска централна банка на валуту евро почев од 19.10.2011.године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се тужена обавезе да јој на име накнаде штете исплати износ од 36.359,08 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, износ од 1.400 DM прерачунато у евре на дан 01.01.2001.године на име исплаћене агенцијеске провизије, износ од 1.451,12 DM прерачунато у евро на дан 01.01.2001.године на име уплате пореза на пренос апсолутних права, износ од 6.686 DM прерачунато у евре на дан 01.01.2001.године на име улагања у грађевинско-занатске радове, све са припадајућом каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужене за застој поступка. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3741/15 од 26.08.2015. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене као неоснована и потврђен првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке одбијена је жалба тужиле као неоснована и потврђена првостепена пресуда у

ставу другом изреке. Трећим ставом изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у првостепеној пресуди, тако што је обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 276.775,00 динара.

Против другостепене пресуде у одбијајућем делу тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се примењује у смислу одредбе члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеним чињеницама, тужила је у својству купца закључила уговор о купопродаји стана на шестом спрату стамбене зграде у Б. у Улици ... број ..., површине 44 м², са продавцем Н.К., коме је исплатила купопродајну цену у износу од 47.000 DM даном закључења купопродајног уговора 25.04.1994.године. Правноснажном пресудом Другог општинског суда у Београду П 612/09 од 02.12.2009.године утврђено је да је тај купопродајни уговор ништав правни посао, као што је ништав правни посао и уговор о откупу предметног стана закључен између Републике Србије у својству продавца и Н.К. у својству купца, који за предмет има исти тај стан, јер је у кривичном поступку пред Окружним судом у Београду К 312/97 С.Б. оглашен кривим што је као службено лице, стручни сарадник у Министарству финансија РС злоупотребио службени положај у намери да Н.К. прибави имовинску корист, па је сачинио уговор о откупу стана, горе наведен, који је као стручни сарадник Министарства финансија парафирао и потом предао на потпис пуномоћнику Министарства финансија, мада је знао да Н.К. није носилац станарског права на предметном стану, чиме је учинио кривично дело злоупотребе службеног положаја за које је оглашен кривим пресудом Окружног суда у Београду К 312/97 од 18.09.1998.године. Тужила је продавцу Н.К. исплатила купопродајну цену од 47.000 DM и ушла у посед предметног стана који је од тада у њеном поседу, исплатила износ пореза на промет непокретности у износу од 1.306,80 динара, као и таксу у износу од 145,20 динара и о томе уз тужбу приложила доказ, извештај о уплати. У тужби од 16.07.1998.године навела је да је извршила низ грађевинско-занатских радова у предметном стану, а о тој чињеници није уз тужбу приложила нити предложила извођење доказа. Даље у тужби је навела да је Агенцији Б. на име провизије исплатила 3% купопродајне цене стана, односно износ од 1.400 DM, а о тој чињеници такође није приложила доказ, нити је предложила извођење доказа. Н.К. је у току парнице тужили на име накнаде штете исплатио износ од 15.000 евра. Пресудом Другог општинског суда у Београду П 612/09 од 02.12.2009.године, тужени Н.К. и овде тужила су обавезани да тужиоцу Дирекцији за грађевинско земљиште и изградњу града, накнаде трошкове парничног поступка солидарно у износу од 18.800,00 динара, па је тужила у поднеску од 25.02.2015.године којим је прецизирала тужбени захтев тражила да суд тужену обавезе да јој исплати тај износ, као и износ динарске

противвредности од 45.500 евра са каматом од 19.10.2011.године као дана правноснажности пресуде Другог општинског суда у Београду П 612/09 од 02.02.2009.године, износ динарске противвредности износа од 1.400 DM прерачунато у евре на дан 01.01.2001.године, износ динарске противвредности износа од 1.451,12 DM прерачунато у евро на дан 01.01.2001.године са каматом и динарску противвредност износа од 6.686 DM уложеног у грађевинско-занатске радове у предметном стану прерачунато у евре на дан 01.01.2001.године са каматом.

На основу утврђених чињеница нижестепени судови су закључили да тужилји припада право на накнаду штете у висини купорподајне цене коју је исплатила продавцу у време закључења уговора, а то је износ од 47.000 DM, који претворен у евро износи 24.04,92 евра, па пошто је тужилји продавац Н.К. делимично накнадио штету у износу од 15.000 евра, то је тужилји досуђен износ од 9.040,92 евра на основу одредбе члана 170. став 1. у вези члана 172. став 1. Закона о облигационим односима, док је преко тог износа, а па до траженог износа од 45.400 евра тужбени захтев тужилје одбијен.

Правилно су нижестепени судови на утврђено чињенично стање применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужилје преко досуђеног износа од 9.040,92 евра па до траженог износа од 45.400 евра, а који износ се и побија ревизијом. Наиме, последица ништавости купопродајног уговора чије је закључење продавцу Н.К. омогућио радник тужене, је то да тужилја има право да јој се врати оно што је дала на основу тог уговора у смислу одредбе члана 104. Закона о облигационим односима. Пошто је Н.К., тужилји исплатио износ од 15.000 евра, а она је стан платила 24.040,92 евра, следи да је тужена дужна да јој исплати преостали износ од 9.040,92 евра, колико је правноснажном одлуком и досуђено. Тужена није дужна да тужилји исплати износ од 36.359 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, јер она штету у том износу није претрпела, пошто је стан платила 47.000 DM, односно 24.040,92 евра.

Неосновано у ревизији тужилја истиче да су нижестепене пресуде засноване на погрешној примени материјалног права и да тужилја има право на накнаду штете у висини тржишне вредности стана. Према утврђеним чињеницама тужилја је у државини предметног стана од купопродаје па до данас, те јој и не припада тржишна вредност стана, већ само оно што је дала по основу закљученог уговора са Н.К, како то правилно закључују и нижестепени судови.

Правилно су нижестепеним пресудама одбијени остали тужбени захтеви тужилје, јер тужилја током поступка није доказала да је и платила тражене износе.

Из наведених разлога, неосновано се ревизијом побија другостепена пресуда, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 405. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**